

KADETTIEN KANSSA TEHTÄVISTÄ BLOKEISTA

Menshevikit ajoivat bundilaisten auttamana VSDTP:n yleisvenäläisessä konferenssissa läpi päätöksen, joka sallii tehtävän blokkeja kadettien kanssa. Kadettilehdistö riemuitsee ja levittää tätä ilosanomaa ympäri maailmaa tönien keveästi menshevikkejä vielä askelmaa alemmas, vielä askelta kauemmas oikealle. Lukija löytää toisesta kohtaa lehteämme konferenssin päätökset, vallankumouksellisten sosialidemokraattien eriävän mielipiteen ja heidän valitsijoille osoittamansa vetoimuksen luonnoksen*. Tässä yritämme luonnehtia kadettien kanssa tehtävien blokkien yleistä ja tärkeintä poliittista merkitystä.

Tällaista luonnehtimista varten tarjoaa hyvää aineistoa „Sotsial-Demokratian” 6. numero ja erikoisesti toimituksen kirjoitus „Äärimmäisen vasemmiston blokki”. Alkakaamme tämän kirjoituksen eräästä luonteenomaisimmasta kohdasta.

Meille sanotaan, kirjoittaa „S.-D.”, että „menshevikit, jotka olivat asettaneet tehtäväkseen sysätä koko Duumaa vallankumoukselliselle tielle, ovat sen hajottamisen jälkeen luopuneet asenteestaan ja tehneet blokin vallankumouksellisten puolueiden ja ryhmien kanssa, mikä ilmeni ensiksikin kahden yhteisen — armeijalle ja talonpoikaistolle osoitetun — julisteen julkaisemisena ja toiseksi komitean perustamisena toiminnan koordinoimiseksi tulevaa lakkoa silmälläpitäen. Tämä presedenssiin viittaaminen perustuu pahaan väärinkäsitykseen. Mainitussa tapauksessa puolueemme *ei* tehnyt muiden vallankumouksellisten puolueiden ja ryhmien kanssa *poliittista* blokkia, vaan *taistelususopimuksen*, jota me

* Ks. tätä osaa, ss. 284—290. *Toim.*

olemme aina pitäneet tarkoituksenmukaisena ja välttämättömänä”.

Kursivointi „Sotsial-Demokratin”.

...Ei poliittista blokkaa, vaan taistelususopimuksen... Herra paratkoon, toverit menshevikit! Tämähän ei ole ainoastaan jotain järjetöntä, vaan lisäksi suorastaan lukutaidotonta. Jompi kumpi: joko te tarkoittatte blokilla vain parlamentaarisia sopimuksia tai ette ainoastaan niitä. Edellisessä tapauksessa blokki on taistelususopimus parlamentaarista taistelua varten. Jälkimmäisessä tapauksessa taistelususopimus on poliittinen blokki, sillä „taistelu”, jolla ei ole poliittista merkitystä, ei ole taistelua, vaan pelkästään tappelua.

Toverit keskuskomitealaiset! pitäkää silmällä toimittajanne, niin juuri, pitäkää silmällä, muuten tässä saa ihan hävetä sosialidemokratian takia.

— Eikö tuo hölynpöly, jota KK:n äänenkannattajassa tarjotaan lukijalle, johdu pelkästä sanahairahduksesta? Kömpelöstä sanonnasta?

— Ei lainkaan. „Sotsial-Demokratin” virhe ei ole siinä, että se päätyi tuollaiseen eriskummallisuuteen, vaan päinvastoin se päätyi tuohon eriskummallisuuteen siksi, että sen kaikki päätelmät ja koko sen asenne perustuvat syvälliseen virheeseen. Järjetön sanayhdistelmä: „ei poliittista blokkaa, vaan taistelususopimuksen”*, ei ole sattuma, vaan se on väistämättömästi ja kiertämättömästi johtunut siitä menshevismien perus-„järjettömyydestä”, että ei käsitetä sitä, että Venäjällä parlamentaarinen taistelu on nyt kokonaan ja lisäksi mitä välittömimmin riippuvainen ulkoparlamentaarisen taistelun ehdoista ja luonteesta. Toisin sanoen: erillinen loogillinen erehdys osoittaa, että menshevikit eivät yleensä käsitä Duuman koko osuutta ja merkitystä nykyisessä vallankumouksellisessa tilanteessa.

Emme tietenkään rupea matkimaan menshevikkien ja heidän johtajansa Plehanovin menetelmiä, joita he käyttävät väitellessään meitä vastaan „taistelu”- ja „politiikka”-kysymyksessä. Emme rupea moittimaan heitä siitä, että he, sosialidemokraattisen proletariaatin johtajat, voivat solmia epäpoliittisen taistelususopimuksen.

* Ja pitikin käydä niin nurinkurisesti, että menshevikit, jotka ovat aina soimanneet meitä „taistelun” ja „politiikan” vastakkainasettamisesta, juuri itse rakensivat koko päätelmänsä tuolle järjettömälle vastakkainasettamiselle!

Kiinnitämme huomiota seuraavaan kysymykseen: *miksi* meidän menshevikkimme oli tehtävä Duuman hajottamisen jälkeen blokki *vain vallankumouksellisten* puolueiden ja ryhmien kanssa? Ei tietenkään sen takia, että jokin anarkisti-blanquilainen Lenin on sellaista jo kauan propagoinut (pelkästä vihamielisyudesta menshevikkejä kohtaan). Objektiiiset ehdot *pakoittivat* menshevikkejä, vastoin kaikkia heidän teorioitaan, solmimaan juuri tällaisen vallankumouksellisen, kadettivastaisen blokin. Objektiiiset ehdot johtivat vastoin menshevikkien tahtoa ja *vastoin* heidän *tietoisuuttaan* siihen, että ensimmäisessä Duumassa käydyn rauhallisen parlamentaarisen taistelun dialektinen kehitys muutti tuon taistelun *muutamassa päivässä* peräti rauhottomaksi, epäparlamentaariseksi taisteluksi. *Poliittinen blokki*, joka jäi menshevikeiltä tietoamatta (heidän silmiään peittävien kadettilaisten silmälappujen takia) ja muodollisesti solmimatta ja ilmeni toivomusten ja lähimpien poliittisten pyrkimysten yhtäläisyytenä, keinojen yhtäläisyytenä taistelussa lähimpien poliittisten päämäärien saavuttamiseksi — tämä tietoamatta jäänyt „poliittinen blokki” muuttui *tapatumain pakosta* „taistelusopimukseksi”. Tästä yllätyksestä, jota ei oltu huomioitu Plehanovin kirjeissä ensimmäisen Duuman ajoilta, älyniekkamme hämmentyivät niin, että se pani heidät huutamaan: „tämä *ei ole* poliittinen blokki, *vaan* taistelusopimus!”

Politiikkanne, rakkaat toverit, onkin täysin kelvoton juuri siksi, että te kaavailette sopimuksia *sellaista* „taistelua” varten, joka on tehotonta, luuloteltua, vailla ratkaisevaa merkitystä, ettekä huomaa edellytyksiä *sellaiseen* „taisteluun”, jonka koko Venäjän vallankumouksen kulku vastustamattomalla voimalla kohottaa näyttämölle ja jota synnyttävät jopa sellaisetkin olot, mitkä ensi näkemältä näyttävät mitä rauhallisimmilta, parlamentaarisimmilta ja perustuslaillisimmilta, — synnyttävät jopa sellaisetkin olot, joita Duuman Roditshevit ylistivät puhuessaan jumaloidusta, vastuuvapaasta monarkista.

Te teette juuri sen virheen, josta aiheettomasti syytätte bolshevikkeja. Politiikkanne ei ole taistelupoliitiikkaa. Taistelunne ei ole poliittista tositaistelua, vaan perustuslaillista leikkitaistelua, parlamenttikretinismiä. „Taistelua” varten, jota olosuhteet voivat vaatia jo huomenna, teidän linjanne on sopimukseen nähden *toinen* — „politiikkaa” varten teidän

linjanne on sopimukseen nähden *toinen*. Ja siksi te ette kelpaa enempää „taistelua” kuin „politiikkaakaan” varten, vaan ainoastaan olemaan kadettien säestäjinä.

Puolueessamme kiistellään nyt paljon „blokki”-sanan merkityksestä. Toinen sanoo: blokki tarkoittaa yhteistä listaa. Toinen sanoo: ei, blokki tarkoittaa yhteistä ohjelmaa. Kaikki nuo kiistat ovat tyhmiä, skolastisia. Asia ei muutu tippaakaan siitä, nimitättekö blokiksi enemmän tai vähemmän läheisiä sopimuksia. Kiistan ydin ei ollenkaan ole siinä, kummat sopimukset ovat sallittavia, läheiset vaiko vähemmän läheiset. Joka sellaista luulee, hän juuttuu toisarvoiseen ja pikkumaiseen parlamenttitekniikkaan, unohtaen tuon tekniikan *poliittisen olemuksen*. Kiistan ydin on siinä, *mitä linjaa* sosialistisen proletariaatin on solmittava porvariston kanssa sopimuksia, jotka yleensä puhuen ovat kiertämättömiä porvarillisessa vallankumouksessa. Bolshevikit voivat olla keskenään eri mieltä yksityisseikoista: ovatko sopimukset vallankumouksellisen porvariston jonkin puolueen kanssa vaaleissa tarpeellisia vai ei, mutta bolshevikkien ja menshevikkien välisen kiistan ydin ei ole lainkaan siinä. Kiistan ydin on aina yksi ja sama: onko sosialistisen proletariaatin kuljettava porvarillisessa vallankumouksessa liberaalis-monarkistisen porvariston perässä vai vallankumouksellisdemokraattisen porvariston edellä.

Kirjoitus „Äärimmäisen vasemmiston blokki” antaa koko joukon näytteitä siitä, miten menshevikkien ajatuksenjuoksu poikkeaa erimielisyyksien poliittisesta olemuksesta tyhjänpäiväisiin pikkuseikkoihin. Artikkelin kirjoittaja itse nimittää blokkitaktiikaksi (s. 2, 3. palsta) sekä yhteistä ohjelmaa että yhteistä listaa. Ja silti hän samanaikaisesti väittää, että me puollamme trudovikkien ja eserrien kanssa tehtävää „blokkia”, kun taas menshevikit puoltavat vain „osittaisia sopimuksia” eivätkä blokkeja kadettien kanssa. Tuohan on lapsellisuutta, rakkaat toverit, eikä todistelua!

Verratkaa menshevikkien päätöslauselmaa, joka hyväksyttiin yleisvenäläisessä konferenssissa, bolshevikkien päätöslauselmaan. Jälkimmäinen asettaa eserrien kanssa tehtäville sopimuksille paljon tiukemmat ehdot kuin edellinen kadettien kanssa tehtäville sopimuksille. Se on kiistämätöntä, sillä ensiksikin bolshevikit sallivat tehtävän sopi-

muksia vain sellaisten puolueiden kanssa, jotka taistelevat tasavallan puolesta ja tunnustavat aseellisen kapinan välttämättömyyden, mutta menshevikit sallivat tehtävän sopimuksia „demokraattisten oppositiopuolueiden” kanssa yleensä. Siis bolshevikit ovat määritelleet vallankumouksellinen porvaristo -käsitteen selvin *poliittisin* tunnusmerkein, jota vastoin menshevikit ovat antaneet *poliittisen* määritelmän asemesta vain pelkän *teknillis-parlamentaarisen* sanan. Tasavalta ja aseellinen kapina ovat määrättyjä poliittisia kategorioita. Oppositio on vain parlamenttitermi. Tuo termi on sikäli epäselvä, että se käsittää sekä lokakuulaiset, rauhalliset uudistajat että kaikki ne, jotka ovat tyytymättömiä hallitukseen. Tosin lisäys: „demokraattisten” sisältää poliittisen momentin, mutta se on epämääräinen. Sillä tarkoitetaan kadetteja. Ja se juuri onkin väärin. *Kansan pettämistä* on sanoa „demokraattiseksi” *monarkistista* puoluetta, puoluetta, joka pitää yläkamaria sallittavana, puoluetta, joka on ehdottanut pakkolakeja kokouksia ja sanomalehdistöä vastaan, puoluetta, joka on jättänyt vastauskirjelmästä pois välittömän, yhtäläisen äänioikeuden ja salaisen äänestyksen, puoluetta, joka on kieltänyt koko kansan valitsevat maakomiteat. Tuo on hyvin jyrkästi sanottu, mutta se on oikeudenmukaista. Kadettien demokraattismin suhteen menshevikit pettävät kansaa.

Toiseksi bolshevikit sallivat tehtävän sopimuksia porvarillisten tasavaltalaisten kanssa vain „poikkeuksellisesti”. Menshevikit eivät vaadi sitä, että blokit kadettien kanssa olisivat vain poikkeuksellisia.

Kolmanneksi bolshevikit ehdottomasti kieltävät menemästä minkäänlaisiin sopimuksiin työväenkuuriassa („*minikään muun puolueen kanssa*”). Menshevikit *sallivat tehtävän blokkeja myös työväenkuuriassa*, sillä sen puitteissa kielletään tekemästä sopimuksia vain sellaisten ryhmien ja puolueiden kanssa, jotka „eivät ole proletariaatin luokkataistelun kannalla”. Tämä ei ole sattuma, sillä konferenssissa oli menshevikkejä, joilla on proletaarin luokkavaistoa ja jotka kiistivät tuota järjetöntä sanamuotoa vastaan, mutta menshevikkien määrällinen ylivoima nujersi heidät. Tuloksena oli jotain täysin epämääräistä ja hämää, joka antaa täydet mahdollisuudet kaikenlaisen seikkailupolitiikan harjoittamiseen. Ja sitä paitsi muodostui sellainen, marxilaiselle jo aivan kelvoton ajatus, että

sosialidemokratian lisäksi jokin muukin puolue *voitaisiin* tunnustaa „proletariaatin luokkataistelun kannalla olevaksi”.

No voitaisiinko tämän jälkeen olla sanomatta vähintään lapsellisuudeksi sitä, kun yritetään todistaa, että bolshevikit ovat myöntäväisiä *paljon läheisempään* blokkiin tasavaltalaisen porvariston, eserrien, kanssa kuin menshevikit monarkistisen porvariston, kadettien, kanssa??

Täysin tekaistu ajatus enemmän tai vähemmän läheisistä blokeista on tarkoitettu hämäämään sitä poliittista kysymystä, *kenen kanssa ja miksi* voidaan tehdä blokkeja. Ottakaa „Sotsial-Demokrat” lehden 6. numerossa julkaistu „Vaaliohjelmaluonnos”. Tämä asiakirja on eräs niistä monista menshevistisen politiikan asiakirjoista, jotka todistavat, että mensheveikeillä on *aatteellinen* blokki kadettien kanssa. Konferenssin päätöslauselma tuohon vaaliohjelmaluonnokseen tehtävistä tarpeellisista „korjauksista” todistaa sitä ilmeisesti. Ajatelkaahan: sosialidemokraattien konferenssin piti muistuttaa omalle Keskuskomitealleen, ettei illegaalisesta julkaisusta saa jättää pois tasavaltatunnusta, ettei saa rajoittua mainitsemaan yleisin epäselvin sanoin anomisesta ja taistelusta, vaan eri puolueet on nimettävä tarkasti ja luonnehdittava ne proletaariselta näkökannalta, osoitettava kapinan välttämättömyys ja korostettava sosialidemokratian luokkaluonnetta! Sosialidemokraattisen puolueen Keskuskomitealle muistutetaan, että puolueen *ensimmäisessä* vaalijulistuksessa on välttämättä tähdennettävä puolueen luokkaluonnetta,— tuollainen muistutus on voinut käydä mahdolliseksi vain siksi, että KK:n katsomuksissa on jotain peräti epänormaalista, mitä pahin virhe.

Tietymätöntä on, tullaanko meillä solmimaan käytännöllisiä sopimuksia kadettien kanssa ja miten laajassa mitassa. Mutta aatteellinen sopimus, aatteellinen liitto on jo olemassa: vaaliohjelman luonnoksessa on hämätty proletariaatin kannan ja liberaalis-monarkistisen porvariston kannan eroavaisuus*. Sitä vastoin bolshevikkien laatimassa valitsijoille osoitetun vetoamuksen luonnoksessa me näemme viitattavan paitsi tuohon eroavaisuuteen, myös proletariaa-

* Tämä ei ole menshevikkien ensimmäinen virhe. Kuuluisassa VSDTP:n duumajulistuksessa he tekivät saman virheen. He syyttivät bolshevikkeja eserräläisyydestä, mutta itse pyyhkivät pois sosialidemokraattien ja trudovikkien mieliteiden eroavaisuudet, joten Duuma-kauden eserräläiset sanomalehdet sanoivat sosialidemokraattien duumajulistusta eserräläisiltä varastetuiksi aatteiksi! Sitä vastoin meidän duumajulistuksen vastaluonnoksessa⁶⁷ oli selvästi osoitettu meidän ja pikkuporvareiden välinen ero.

tin katsantokannan ja pienisäntien luokan katsantokannan väliseen eroavaisuuteen.

Vaaliliittokysymyksessä on etutilalle asetettava nimenomaan tämä periaatteellinen, ideologinen puoli. Turhia ovat kaikki menshevikkien puolusteluyritykset: tulemme muka olemaan itsenäisiä kaikessa vaaliagitaatiossa, emme typistä sitä missään suhteessa ja vasta viime hetkellä asetamme omat ehdokkaamme kadettien listalle!

Se ei ole totta. Olemme tietysti vakuuttuneita, että parhaat menshevikit vilpittömästi haluavat sitä. Mutta kysymys ei ole heidän halustaan, vaan nykyisen poliittisen taistelun objektiivisista ehdoista. Nämä ehdot aiheuttavat sen, että menshevikkien *jokainen askel* heidän vaalikamppailuunsa on *jo kadetismin ryvettämä*, on jo luonteeltaan sosialidemokratian katsantokantojen hämäämistä. Osoitimme sen ottamalla esimerkiksi vaaliohjelman luonnoksen ja todistamme sen heti useilla muilla asiakirjoilla ja päätelmillä.

Menshevikkien tärkeimpänä todistusperusteena on mustasotnialaisvaara. Tämän todistusperusteen ensimmäinen ja tärkein valheellisuus on siinä, että mustasotnialaisvaaraa vastaan ei voida taistella kadettilaisella taktiikalla ja kadettilaisella politiikalla. Tuon politiikan olemuksena on *sovinto* tsarismin kanssa, *t.s.* mustasotnialaisvaaran kanssa. Ensimmäinen Duuma osoitti kyllin selvästi, että kadetti ei taistele mustasotnialaisvaaraa vastaan, vaan pitää uskottoman halpamaisia puheita monarkin syyttömyydestä ja vastuuvapaudesta, monarkin, *joka tunnetusti on mustasotnialaisten johtaja*. Senpä tähden menshevikit, auttaessaan kadetteja Duumaan, eivät ainoastaan ole taistelematta mustasotnialaisvaaraa vastaan, vaan päinvastoin sumentavat kansan silmiä ja hämäävät mustasotnialaisvaaran todellista merkitystä. Mustasotnialaisvaaran vastustaminen auttamalla kadetteja Duumaan on samaa kuin pogromin vastustaminen lakeija Roditshevin puhein: „on julkeata katsoa monarkin olevan vastuussa pogromista”.

Yleisesti käytetyn todisteperusteen toinen vika on siinä, että sosialidemokraatti luovuttaa vaiteliaasti kadetille johtajaseman demokraattisessa taistelussa. Miksi äänten hajaantuessa, joka takaa voiton mustasotnialaiselle, *me* olemme siihen syyppäitä, kun emme äänestäneet kadettia, mutta *kadetti* ei ole siihen syyppää, kun ei äänestänyt meitä?

— Meitä on vähemmistö,— vastaavat menshevikit täynnä kristillistä nöyryyttä.— Kadetteja on enemmän. Eiväthän kadetit voi julistaa itseään vallankumouksellisiksi.

— Niin kyllä! Mutta se ei anna sosialidemokraateille aihetta julistaa itseään kadeteiksi. Missään maailmassa porvarillisen vallankumouksen lopputuloksen ollessa puolinaisen ei ole ollut eikä ole voinutkaan olla niin, että sosialidemokraatit osoittautuisivat enemmistöksi porvarillisiin demokraatteihin verrattuna. Ja *kaikki*alla, kaikissa maissa, sosialidemokraattien *ensimmäisen* itsenäisen esiintymisen vaalikamppailussa liberaalit ovat ottaneet vastaan voivottelulla ja ulvonnalla *syyttäen sosialisteja mustasotnialaisten auttamisesta*.

Siksi me otamme hyvin rauhallisesti vastaan menshevikin tavanomaisen huudahduksen: bolshevikit auttavat mustasotnialaisia. *Kaikki* liberaalit ovat huutaneet samaa *kaikille* sosialisteille. Kieltäytyessänne taistelemasta kadetteja vastaan te jätätte kadettien aatteellisen vaikutuksen alaiseksi suuren joukon proletaarista ja puoliproletaarista ainesta, joka saattaisi seurata sosialidemokraatteja *. Ellette te lakkaa olemasta sosialisteja, niin teidän on, ellei tänään, niin huomenna, lähdeittävä itsenäiseen taisteluun mustasotnialaisvaarasta huolimatta. Ja oikean askeleen ottaminen on tänään helpompaa ja tarpeellisempaa kuin huomenna. Kolmannessa Duumassa (jos sellainen tullaan kutsumaan koolle toisen jälkeen) teidän on vielä vaikeampi rikkoa kadettien kanssa tekemäänne blokkia, ja te sotkeennutte entistä pahemmin epäluonnollisissa suhteissanne vallankumouksen petteureihin. Mutta *todellinen* mustasotnialaisvaara, toistamme, ei ole lainkaan Duuman mustissa mandaateissa, vaan pogromeissa ja kenttöoikeuksissa. Laittamalla kansan silmille kadettilaiset silmälaput, te vaikeutatte sen taistelua tätä todellista vaaraa vastaan.

Yleisesti käytetyn todisteperusteen kolmantena valheellisuutena on Duuman ja sen osuuden virheellinen arviointi. Kumoten tavanomaiset väitteensä menshevikkien oli viehättävässä kirjoituksessaan „Äärimmäisen vasemmiston blokki” myönnettävä, ettei asian olemus ole teknillisissä

* Kadetit itse alkavat myöntää, että heitä uhkaa vaaleissa *vaara vasemmalta* („Retsh” lehdessä kirjaimellinen sanonta Pietarin läänin koskevasta selostuksesta). Huutamalla mustasotnialaisvaarasta kadetit vetävät menshevikkejä nenästä, torjuakseen vasemmalta uhkaavan vaaran!

sopimuksissa, vaan nimenomaan kahden taktiikan perinpohjaisessa poliittisessa eroavaisuudessa.

Tuosta kirjoituksesta luemme:

„„Blokki”-taktiikka perustuu tahtoen tai tahtomatta siihen, että tulevassa Duumassa muodostuisi yhtenäinen sosialidemokraattisen värinsä menettänyt vallankumouksellinen vähemmistö, joka kävisi järjestelmällistä sotaa Duuman enemmistöä samoin kuin hallitustakin vastaan ja julistautuisi määrätyllä hetkellä, kukistaen Duuman, väliaikaiseksi hallitukseksi. Osittaisten sopimusten taktiikan tarkoituksena on käyttää mahdollisuuksien mukaan hyväksi Duumaa kokonaisuutena, s.o. Duuman enemmistöä taistelussa itsevaltaista järjestelmää vastaan, säilyttäen sen ohella Duumassa koko ajan itsenäisen sosialidemokraattisen ryhmän äärimmäisen asenteen”.

Mitä tulee „värin menettämiseen”, niin olemme jo osoittaneet, että juuri menshevikit ovat syyllistyneet siihen sekä vaaleissa työväenkuuriassa kuin myös sallimalla vapaamin blokkeja ja vaihtamalla sosialidemokratismiin aatteellisesti kadetismiin. Menshevikkien väite väliaikaiseksi hallitukseksi „julistautumisesta” on aivan yhtä naurettava. Menshevikit unohtavat, ettei asia ole julistamisessa, vaan koko *kapinan* kulussa ja menestyksessä. Väliaikainen hallitus, joka ei ole kapinaelin, on pelkkä sana tai pelkkää seikkailua.

Mutta itse asiassa menshevikit tulivat vahingossa sanooneeksi esittämässämme sitaatissa pyhän totuuden. Kaikki on todellakin nimenomaan siinä, *uhraamme* me „kauttaaltaan” liberaalisen Duuman („Duuma kokonaisuutena”) takia sosialidemokratian vaalikampailun *itsenäisyyden vaiemme?* Bolshevikeille on todellakin tärkeämpää vaalikampailun täydellinen itsenäisyys, politiikkamme ja ryhmämme täydellinen (eikä puoleksi kadettilainen) sosialidemokraattisuus. Mutta menshevikeille on tärkeämpää kauttaaltaan kadettilainen Duuma, jossa on iso määrä puoleksi kadettilaisittain valittuja sosialidemokraatteja. Kaksi Duumatyyppiä: 200 mustaa, 280 kadettia, 20 sosialidemokraattia tai 400 kadettia ja 100 sosialidemokraattia. Meistä on edellinen tyyppi parempi ja katsomme lapsellisuudeksi luulla mustasotniaisvaaran torjumiseksi mustasotniaisesten syrjäyttämistä Duumasta.

Meillä on kaikkialla sama linja: sekä vaalitaistelussa että Duuma-taistelussa samoin kuin taisteltaessa kadulla ase kädessä. Kaikkialla: sosialidemokraatit yhdessä vallankumouksellisen porvariston kanssa kadettipettureita vastaan.

Mutta menshevikit käyvät „Duuma”-taistelua yhdessä kadettien kanssa (koko Duuman ja kadettiministeristön tukeminen), ja kapinan sattuessa he muuttavat politiikkaa ja tekevät „ei poliittisen blokin, vaan taistelusopimuksen”. Oikeassa oli sen vuoksi se bolshevikki, joka sanoi konferenssissa: kannattamalla kadettien kanssa tehtäviä blokkeja bundilaiset hankkivat kiertoteitse kannatusta kadettiministeristölle.

Lainaamamme sitaatti on mainio todiste siitä, miten blokit kadettien kanssa muuttavat pelkäsi fraasiksi menshevikkien päätöslauselman hyvät sanat vaalikamppailutunnuksista: „vallankumousvoimien järjestäminen Duumassa” (vaan ei kadettien lisäksi järjestäminen ja todellisten vallankumousvoimien hajottaminen?),— „Duuman voimattomuuden esilletuominen” (vaan ei kadettien voimattomuuden salaaminen joukoilta?),— „selitettävä joukoille, että toiveet taistelun rauhallisesta lopputuloksesta ovat mielikuvituksellisia” (eikä voimistettava harhakuvitelmia synnyttävän kadettipuolueen vaikutusta joukoissa?).

Ja kadettilehdistö on mainiosti ottanut huomioon menshevikkien ja kadettien välisten blokkien *poliittisen* merkityksen. Sanoimme ylempänä: liberaalien perässä vaiko vallankumouksellisten edellä. Tämän todistamiseksi viittaamme poliittiseen lehdistöömme.

Löydättekö edes vähänkin vakavampia ja joukkoluontoisia todisteita siitä, että bolshevikit kulkisivat porvarillisten vallankumouksellisten perässä ja olisivat riippuvaisia niistä? Naurettavaa on siitä puhuakin. Koko Venäjän lehdistö osoittaa selvästi ja kaikki vallankumouksellisten viholliset myöntävät sen, että nimenomaan bolshevikit noudattavat itsenäistä poliittista linjaa vetäen mukaansa porvarillisten vallankumouksellisten erillisiä ryhmiä ja parhaita aineksia.

Entä porvarilliset opportunistit? Niillä on kymmenen kertaa laajempi lehdistö kuin sosialidemokraateilla ja eserillä yhteensä. Ja nimenomaan ne noudattavat itsenäistä poliittista linjaa tehden menshevikeistä ja kansansosialisteista pelkkiä myötäveisajia.

Koko kadettilehdistö lainaa menshevikkien päätöslauselmasta *ainoastaan* blokkeja koskevat paikat ja *jättää pois* „Duuman voimattomuuden”, „vallankumouksen voimien järjestämisen Duumassa” y.m. asiat. Kadetit eivät ainoas-

taan jätä pois noita asioita, vaan *suorastaan herjaavat* niitä, puhuen milloin „fraaseista”, milloin menshevikkien „epäjohdonmukaisuudesta”, milloin „menshevismin tunnusten kestättömyydestä” tai „bolshevikkien vahingollisesta vaikutuksesta menshevikkeihin”.

Mitä tuo merkitsee? Se merkitsee, että tahdostamme riippumatta ja menshevikkien parhaimmiston halusta huolimatta poliittinen elämä imee itseensä menshevikkien *kadettilaiset teot* ja heittää syrjään heidän *vallankumoukselliset fraasinsa*.

Kadetti pistää taskuunsa menshevikeiltä saamansa avun, taputtelee Plehanovin olkapäätä siitä hyvästä, että hän saarnaa blokkien puolesta, ja karjuu samalla ylenkatseellisesti ja työkeästi kuin kauppias, joka on ylensyönyt rosvoamiensa voittojen kustannuksella: tämä on vähän, herrat menshevikit! tarvitaan lisäksi aatteellista lähentymistä! (katso Plehanovin kirjeen johdosta kirjoitettuja „Tovarishtsh” lehden artikkeleja)—tämä on vähän, herrat menshevikit, on lisäksi lopetettava polemiikki tai ainakin muutettava sitä! (katso *vasemmistokadettilaista „Vek”* lehteä, konferenssimme päätöksiä koskevaa pääartikkelia). En edes puhukaan „Retshistä”, joka ilman muuta keskeyttää kadetteja ikävöivät menshevikit sanomalla: „me menemme Duumaan *säätämään lakeja*” emmekä tekemään vallankumousta!

Menshevikkiparat, Plehanov rukka! Kadeteille osoittamansa rakkauskirjeet on luettu mielihyvällä, mutta eteistä pitemmälle heitä ei vielä päästetä.

Vilkaiskaapa porvarillisessa, kadettilaisessa „Tovarishtsh” lehdessä ollutta Plehanovin kirjoitusta. Millä riemulla hänet ottivatkaan vastaan hra Prokopovitsh ja rva Kuskova, ne samat, jotka Plehanov vuonna 1900 karkotti sosialidemokraattisesta puolueesta, kun he yrittivät rappeuttaa sitä porvarillisin aattein. Nyt Plehanov on hyväksynyt kuuluisan prokopovitshilaisen ja kuskovalaisen „Credo”*-taktiikan,— ja bernsteiniläiset lähettävät hänelle julkeasti lentosuukkoja, huutaen: me *porvarilliset demokraatit* olemme aina puhuneet niin!

Ja Plehanovin on kadettien eteiseen päästäkseen täytynyt koko kansan nähden *kieltäytyä eilisistä lausunnoistaan*.

* — uskon symboli, ohjelma, maailmankatsomuksen esitys. *Toim.*

Kas tässä tosiasioita.

Duuman hajottamisen jälkeen Plehanov kirjoitti „Dnevnikin” 6. numerossa heinäkuussa 1906, että puolueiden, jotka *osallistuvat* liikkeeseen, on päästävä sopimukseen. Jotta voitaisiin yhdessä lyödä, on *sovittava edeltäkäs*in. „Vanhaa järjestelmäämme vihaavien puolueiden on... sovittava keskenään tämän propagandan perusideasta. Ja Duuman hajottamisen jälkeen tällaisena ideana voi olla vain perustavan kokouksen idea”...

...„*Vain*” perustavan kokouksen idea. Tällaista poliittista blokkia ja taistelususopimusta suunnitteli Plehanov heinäkuussa vuonna 1906.

Viittä kuukautta myöhemmin, vuoden 1906 marraskuuhun päästäessä, Plehanov muuttaa linjaansa sopimusten suhteen. Miksi? Olisivatkohan sen jälkeen tosiaankin muuttuneet suhteet niiden puolueiden välillä, jotka vaativat perustavaa kokousta ja jotka eivät sitä vaadi?

Yleisesti myönnetään, että kadetit ovat sen jälkeen menneet vieläkin kauemmas oikealle. Ja Plehanov kirjoittaa kadettien lehteen, *vaieten* perustavasta kokouksesta, josta puhuminen kadettien eteishuoneissa on kiellettyä.

Eikö ole päivän selvää, että tuo sosialidemokraatti on kompastunut?

Mutta ei siinä kaikki. Samassa „Dnevnikin” 6. numerossa Plehanov puhui *suoraan* kadeteista. Plehanov selitti *silloin* (se oli kauan, kauan sitten!), että kadettien epäluottamuksellisella suhtaantumisella perustavan kokouksen aatteeseen on oma voitonpyyteen luokkaluonne. Plehanov kirjoitti silloin kadeteista kirjaimellisesti seuraavaa:

„Ken kieltäytyy verukkeella tai toisella propagoimasta tätä ideaa (perustavaa kokousta), hän antaa ymmärtää selvästi, ettei hän oikeastaan haekaan kyllin hyvää vastausta hra Stolypinin ja kumpp. tekoihin, että hän, vaikka sydäntä kirvelisikin, *suhtaantuu sovinnollisesti noihin tekoihin*; että hän kapinoi niitä vastaan *vain sanoissa, vain näön vuoksi*” (kursivointi meidän).

Mentyään nyt kadettilehteen Plehanov aloitti vaaliliiton propagoimisen siitä, että teki aatteellisen liiton. Kadettilehdessä Plehanov ei halunnut sanoa kansalle, että kadetit *suhtaantuvat sovinnollisesti* Stolypinin joukkioon, että he kapinoivat vain *näön vuoksi*.

Miksi Plehanov ei halunnut marraskuussa vuonna 1906 toistaa sitä, mitä oli sanonut heinäkuussa vuonna 1906?

Tätä merkitsevät „teknilliset” blokit kadettien kanssa, ja tämän takia me käymme säälimätöntä taistelua niitä sosialidemokraatteja vastaan, joiden mielestä nuo blokit ovat sallittavia.

Etteköhän riemuitse liian aikaisin, herrat kadetit? Sosialidemokraatit tulevat valitsemaan ilman blokkeja Kaukasiassa ja Uralilla, Puolassa ja Lätinmaalla, keskisellä Moskovan alueella ja todennäköisesti Pietarissa.

Ei mitään blokkeja kadettien kanssa! Ei mitään sovintoa niiden kanssa, jotka suhtaantuvat sovinnollisesti Stolypinin joukkioon!

„Proletari” № 8,
marraskuun 23 pnä 1906

Julkaistaan „Proletari” lehden
tekstin mukaan
